

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-138/18-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. n. s., Z., kojeg zastupa izvršni direktor D. V., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. lipnja 2018.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se usvaja i poništava se rješenje Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/270, urbroj: 401-01/05-18-2 od 28. veljače 2018.

Predmet se vraća Povjereniku za informiranje na ponovni postupak.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika klasa: klasa: UP/II-008-07/17-01/270, urbroj: 401-01/05-18-2 od 28. veljače 2018. poništen je dopis tužitelja broj: UP-2017-16 od 2. veljače 2017. te je odobreno udruzi G. pravo na pristup sljedećim informacijama: za koliko je osoba H. n. s. snosio troškove putovanje i boravka u B., kako bi prisustvovali Svjetskom nogometnom prvenstvu; usluge kojih turističkih agencija su se koristile za organizaciju gore navedenih putovanja i boravka te koliki je ukupan iznos uplaćen navedenim turističkim agencijama; jesu li suci Županijskog suda u Z., I. V. i J. S. te sutkinja Općinskog suda u Z. N.. G. I. primili naknade kao članovi Arbitražnog suda H. n. s. i tko je službeni organizator utakmice H. i A. u L. i koje je ime agencije angažirane za organiziranje navedenog susreta, te je li A. n. s. platio dogovoreni iznos H. n. s. za navedenu utakmicu, odnosno financira li događaj neka treća strana (sponzor).

Protiv ovog rješenja H. n. s. podnio je tužbu kojom prvenstveno ističe da nije tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13.). Poziva se na ranije važeći Zakon o pravu na pristup informacijama i odluku Vlade Republike Hrvatske o objavljivanju popisa tijela javne ovlasti za 2010. godinu kao i za prethodne godine u kojima H. n. s. nije naveden. Također se poziva na službene Internet stranice H. i. d. r. a. kao stručne služba Vlade Republike Hrvatske gdje nije naveden u adresaru tijela javne vlasti. Smatra da i iz ostalih odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama, primjerice članka 10. proizlazi da tužitelj nije tijelo javne vlasti u smislu tog Zakona. Također smatra da se ni odredbe

članka 23. i 58. ovog Zakona ne bi mogle primijeniti na tužitelja. Poziva se na odredbu članka 2. stavka 2. Zakona o sustavu državne uprave prema kojoj se određeni poslovi državne uprave mogu povjeriti između ostalog i pravnim osobama koje na temelju zakona imaju javne ovlasti. Kako poslovi koje tužitelj obavlja temeljem članka 47. Zakona o sportu ne ulaze u poslove državne uprave, smatra da isti nisu niti mogli biti povjereni tužitelju. Nadalje se poziva na odredbe članka 12., 14., 60. i 62. Zakona o sustavu državne uprave, odnosno odredbe kojima je propisano osiguranje sredstava za obavljanje poslova državne uprave povjerenih pravnim osobama, način naknade štete koja nastane nezakonitim ili nepravilnim radom pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim poslovima državne uprave kao i odredbe vezane za ravnatelja tijela i njegovu odgovornost za zakonito i stručno obavljanje povjerenih poslova. Ističe da zaposlenici tužitelja nisu državni službenici i da se na njih ne primjenjuje Zakon o državnim službenicima. Upućuje na Ustav Republike Hrvatske koji odredbom članka 113. propisuje da Vlada Republike Hrvatske, između ostalog, usmjerava djelovanje i razvitak javnih službi te ističe da Vlada Republike Hrvatske ne usmjerava djelovanje i razvitak H. n. s., što bi bilo protivno pravilima Svjetske i Europske nogometne federacije. Poziva se na pravomoćnu presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj: P-3921/11-13 od 20. prosinca 2011. kojom je utvrđeno da tužitelj nije obveznik davanja prava na pristup informacijama temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama. Također se poziva na odluku Ustavnog suda broj: U-III-5310/2012 kojom je odbijena ustavna tužba izjavljena u svezi s presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: Gž-1058/12 od 16. kolovoza 2012. kojom je potvrđena navedena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu. Ukazuje na presudu Visokog trgovačkog suda broj: Pž-2194/14 od 15. svibnja 2017. iz koje proizlazi da nije državno tijelo niti tijelo koje bi imalo javne ovlasti. Smatra da je tuženik prekoračio zakonom propisane ovlasti jer nije ovlašten sam utvrditi tko je tijelo javne vlasti. Upućuje na internetsku stranicu tuženika na kojoj se nalazi popis tijela javne vlasti među kojima se ne nalaze svi nacionalni sportski savezi te ukazuje na neujednačenost tumačenja Zakona o sportu. U odnosu na obrazloženje osporenog rješenja, prema kojem je tražene informacije bio dužan dostaviti i bez provođenja testa razmjernosti jer se djelomično financira iz sredstava H. o. o., ističe da od H. o. o. dobiva sredstva u iznosu od oko 1% proračuna koja sredstva se troše namjenski isključivo za potrebe aktivnosti mlađih nogometnih selekcija, sufinanciranja plaća djelatnika tužitelja i za ova sredstva u svakom trenutku mogu se dobiti informacije kako i na koga su potrošena a o tome se redovno podnosi izvještaj H. o. o. Tražene informacije nisu financirane iz tih sredstava nego iz sredstava koja tužitelj ostvari iz vlastite djelatnosti, zbog čega smatra da i u slučaju ako je tijelo javne vlasti ima pravo nakon provedenog testa razmjernosti odbiti dostavljanje zatraženih podataka. Oспорava obvezu dostavljanja traženih podataka jer je turistička agencija koja je organizirala putovanja na Svjetsko prvenstvo u B. 2014. ujedno i sponzor tužitelja, a uvažavajući kriterije razmjernosti i javnog interesa smatra da dostava zatraženih podataka nije moguća jer ovi podaci predstavljaju poslovnu tajnu i ne radi se o aktivnostima koje su plaćane javnim sredstvima. Ističe da je Pravilnikom o poslovnoj tajni H...-a regulirano što se smatra poslovnom tajnom, a to je utvrđeno i odredbama ugovora s poslovnim partnerima i sponzorima te bi otkrivanje detalja ugovora moglo prouzročiti nenadoknadivu štetu tužitelju u smislu otkazivanja, odnosno raskida ugovora zbog nepoštivanja odredbi ugovora o tajnosti podataka. U odnosu na podatke o imenima i prezimenima fizičkih osoba za koje je tužitelj snosio troškove putovanja na Svjetsko prvenstvo u B. poziva se na odredbe članka 11. stavka 3. Zakona o zaštiti osobnih podataka i smatra da tražitelj informacije ne ispunjava uvjete iz članka 7. i 8. stavka 2. tog Zakona, odnosno da bi dostavljanje tih podataka bilo protivno svrsi prikupljanja podataka propisanoj odredbom članka 6. stavka 2. istog Zakona. Smatra da dopis kojim je odgovoreno podnositelju zahtjeva nije akt protiv kojeg se može podnijeti žalba, odnosno akt temeljem kojeg bi Povjerenik za informiranje mogao donositi rješenje. U svezi s izjavljenom žalbom gospodina D. P. ističe da on nije podnositelj zahtjeva niti je bio ovlaštena osoba za

zastupanje G.-a, a propuštanjem roka za žalbu G. je izgubio pravo na dostavu podataka. Predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeno rješenje tuženika poništi.

Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku. Podneskom od 14. svibnja 2018. tuženik se detaljno očitovao o navodima tužbe. Izlaže razloge koje je iznosio i u osporenom rješenju kao i dodatne razloge na kojima temelji zaključak prema kojem je tužitelj tijelo javne vlasti u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama. Irelevantnim smatra što je žalbu podnio D. P. ili druga osoba ovlaštena za zastupanje G.-a iz razloga što je korisnik prava na pristup informacijama bilo koja domaća ili strana fizička i pravna osoba, a u konkretnom slučaju je razvidno kako je G. podnositelj zahtjeva za pristup informacijama te naknadno žalbe. U skladu s rješenjem suda tuženik u očitovanju naveo da dostavlja spis predmeta i predložio da Sud žalbu odbije.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju koji se očitovao podneskom od 28. svibnja 2005.

Tužbeni zahtjev je osnovan i slijedećih razloga.

Iz obrazloženja osporenog rješenja, kao i iz podataka spisa predmeta koje je tuženik dostavio Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama H. n. s. podnio G. dana 13. siječnja 2015. putem izvršenog direktora D. Z. U svezi s ovim zahtjevom tužitelj je dopisom od 29. ožujka 2016. obavijestio podnositelja zahtjeva da su tražene informacije, sukladno odredbama Pravilnika o poslovnoj tajni H...-a kojeg je donio Izvršni odbor H...-a 25. travnja 2014., poslovna tajna. Navedeni dopis – podnesak tužitelja ne prileži spisu predmeta kako je dostavljen ovom Sudu. Protiv ovog podneska žalbu je izjavio D. P., a tuženik je žalbu uvažio i poništio dopis tužitelja od 29. ožujka 2016. te predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Prigovore koje je tužitelj i tada iznosio u pogledu ovlasti za podnošenje žalbe Povjerenica za informiranje otklonila je kao irelevantne i nebitne za proces uz obrazloženje prema kojem: „... s obzirom kako je korisnik prava na pristup informacijama bilo koja domaća ili strana fizička i pravna osoba, a iz ovog predmeta je razvidno kako je G. podnositelj zahtjeva za pristup informacijama te naknadno žalbe.“ U ponovnom postupku nakon navedenog rješenja tuženika tužitelj je dopisom od 2. veljače 2017. ponovno uskratio tražene informacije ističući da nije tijelo javne vlasti koje potpada pod obvezu postupanja sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) kao i da je riječ o informacijama koje predstavljaju poslovnu tajnu u smislu odredbi Poslovnika o poslovnoj tajni tužitelja.

Osporenim rješenjem povodom žalbe D. P. iz udruge G. tuženik je poništio navedeni dopis H. n. s. i odobrio udruzi G. pravo na pristup informacijama detaljno navedenim točkom 2. tog rješenja.

Prema odredbi članka 18. Zakona o pravu na pristup informacijama korisnik ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem usmenog ili pisanog zahtjeva nadležnom tijelu. Pisani zahtjev sadrži naziv i sjedište tijela javne vlasti kojem se zahtjev podnosi, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime i prezime i adresu fizičke osobe podnositelja zahtjeva, tvrtku odnosno naziv pravne osobe i njezino sjedište. Prema odredbi članka 23. istog Zakona rješenje u svezi s podnesenim zahtjevom donosi se samo u slučaju kada se odbacuje, odnosno odbija zahtjev za pristup traženim informacijama. Protiv ovog rješenja temeljem odredbe članka 25. istog Zakona može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Navedenom odredbom također su propisani rokovi u kojima je tuženik dužan odlučiti o izjavljenoj žalbi i to posebno kad treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti javnog interesa i posebno kada traži mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost.

Zakon o pravu na pristup informacijama ne sadrži druge odredbe u svezi s postupanjem tuženika povodom izjavljene žalbe. Stoga se u svemu ostalom, što nije s obzirom na specifičnost

postupka propisano Zakonom o pravu na pristup informacijama, primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.). Prema odredbi članka 32. Zakona o općem upravnom postupku u postupku stranku može zastupati osoba ovlaštena za zastupanje odnosno zakonski zastupnik, privremeni zastupnik, zajednički predstavnik i opunomoćenik, a osoba ovlaštena za zastupanje stranke dužna je podnijeti dokaz o ovlasti za zastupanje stranke, a ako su zakonom propisani i dodatni uvjeti za oblik ovlasti, ovlast mora biti dana prema tim uvjetima. Prema odredbi članka 71. ovog Zakona podnescima se u postupku smatraju zahtjevi, prijedlozi, obrasci, prijave, molbe, žalbe, predstavke, prigovori, obavijesti, priopćenja te drugi podnesci kojima se stranke obraćaju javnopravnim tijelima u vezi s određenom upravnom stvari, a prema odredbi stavka 5. ovog članka Zakona podnesak potpisuje stranka, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje stranke. Ako podnesak sadržava kakav nedostatak koji onemogućuje postupanje po podnesku, odnosno ako je nerazumljiv ili nepotpun službena osoba zaključkom će upozoriti na to stranku i odredit će rok u kojem je stranka dužna otkloniti nedostatak uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini (članak 73. Zakona o općem upravnom postupku). Prema odredbi članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku drugostupanjsko tijelo ispitat će je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe, a ako nije odbacit će je rješenjem.

Podnositelj zahtjeva je udruga G. a prema članku 16. stavku 5. Zakona o udrugama („Narodne novine“ 74/14. i 70/17.) udruga imenuje jednu ili više fizičkih osoba za zastupanje udruge. Statutom udruge kao temeljenim aktom udruge koji donosi skupština udruge temeljem članka 13. stavka 2. Zakona o udrugama uređuje se između ostalog i zastupanje.

Predmet ovog postupka je zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama kojeg je neprijeporno podnijela udruga G. Prijeporno je je li žalbu protiv dopisa tuženika podnijela osoba ovlaštena za zastupanje udruge G. Naime, ovaj Sud ne prihvaća stajalište tuženika prema kojem je irelevantno i nebitno za proces je li žalbu podnio D. P. ili druga osoba ovlaštena za zastupanje G.-a budući da iz podataka spisa predmeta uopće nije vidljivo da bi D. P. bio osoba ovlaštena za zastupanje G.-a. Naime, osobe ovlaštene za zastupanje udruge G. utvrđene su Statutom udruge G. koji je donijela Skupština G.-a dana 26. ožujka 2015. Odredbom članka 7. Statuta propisano je da predsjednik/predsjednica vijeća udruge te izvršni direktor/izvršna direktorica udruge i zamjenik/zamjenica izvršenog direktora/izvršne direktorice predstavljaju i zastupaju udruhu te odgovaraju za zakonitost rada udruge. Žalba temeljem koje je tuženik poništio dopis tužitelja podnesena je i potpisana od strane D. P., G. bez navođenja funkcije iz koje bi proizlazilo da je isti ovlašten za zastupanje udruge u smislu naprijed navedene odredbe članka 7. Statuta udruge.

Iz navedenih razloga Sud ne može otkloniti sumnju u pravilnost rješenja tuženika zbog čega je to rješenje valjalo poništiti i predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak. U ponovnom postupku tuženik je dužan na neprijeporan način utvrditi je li žalba podnesena od ovlaštene osobe i sukladno tom utvrđenju donijeti novo rješenje. Utvrđene postupovne povrede takve su naravi da priječe razmatranje pravilnosti i zakonitosti osporenog rješenja u preostalom dijelu koji se osporava tužbom, zbog čega u ovoj fazi postupka Sud nije pozivao zainteresiranu osobu, G. na sudjelovanje u sporu.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 8. lipnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ana Berlenji Fellner, v.r.